

Vilja — fáa tey møguleikan

JUGOSLAVISKU ódnina væntaðu vit, men ikki illveðrið, sum leika hefur nakrar dagar hesa annars so blíðu árstíð. Sammett við hesar ruskdagar var úrslit okkara móti Eystur-riki einki øðrvísi enn eitt æla-stroyggj í besta terra. Ein kanska ikki heilt óvæntaður tilburður, sum tí ikki á nakran hátt noyðir okkum heilt at skifta leik- ella arbeiðslag.

VIÐ landsliðsfótbólta okkara er tí bert ein leiðin — at halda fast við tað, hesir knassar hava sett sær fyrri, og so veita teimum frægast møguliga um-støður til at veita landi okkara tann sóma, teir so inniliga vilja.

IKKI tí, her skal ikki verða lagt upp til við almennum stuðli til tað, sum mong onnur tilafturs-komin lond sigast at brúka toppítrótt til — at geva fólki sjónleik og undirhald, ístaðin fyrri breið. Frøin um liðið er sum vera man stór í Føroyum og annað næstan líka týdn-ingarmikið sum fótbóltur á al-tjóða støði er kanska mest-sum gloymt í lýtuni, men

vandi man ikki vera hjá okkum fyrri at breiðið er at koma í aftastu røð.

TÓ so, úti í stóru verð verður spælt fyrri pengar, dagliga breiðið og væl tað. Hesum er heldur ikki nakað forgjort í, serliga tá hugsað verður um, hvussu nógv kann fáast burt-urúr hjá summum, sum fyrri pengar liva væl av ítrivs- og listagreinum sum tónleiki, sjónleiki, skrivning, telving, av at mála o.ø.

MEN eftir at hava sæð, hvat leikarar okkara — hesir ung-dómar í besta blóma hava fingið burturúr á vølli eftir so stutta tíð, kann tað ikki annað enn harma okkum, at vit vinnuliga eru so fyrri í dag, at vit neyvan hava møguleika til at lata evnini hjá øllum okkara ungdómi koma í blóma innan øll handans sum andans yrki í samfelag okkara.

LANDSLIÐIÐ stendur tí kanska meira enn nakrantíð fyrri okkum sum fyrirboðanin um, at tað ber til, bara líkindini eru tolulig. Helst eisini um líf-indi eru vánalig — bert so fræg, at teimum ungu onkuns-vegna ber til at ávirka egnu

lagnu teirra.

VIÐ verandi arbeiðsloysi, eisini millum ungdómar við góðum útbúgvingum, eru hesi líkindi tó ikki so fræg, at tey øll sleppa longur fram á leiðini.

HVUSSU vit tí enn fegnast um teir blómandi ungdómar, sum móti sumri so sorgleysir og kátir flákra sum firvaldar út úr mongu skúlum okkara, er frøi okkara kanska skerd eitt vet, vitandi hvussu trupult tað kann fara at gerast teimum at koma upp í hitt arbeiðandi samfelagið.

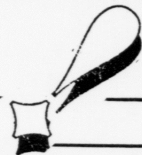
LÆRDÓMUR sigst vera lættur at bera, og kunnu vit í lýtuni ikki veita stórum parti av okkara ungu aðrar umstøður enn til lærdóms, so er at hjúkla sum longest um hesar møgu-leikar og vóna, at hetta kortini fer at koma teimum og samfe-lagnum til góða.

SPURNINGURIN hevur so ofta verið settur við, hvørjar útbúgvingar, vit mest skulu leggja okkum eftir. Hartil hava heldur ikki vit nakað endaligt svar annað enn at dentur altíð má leggjast á tær útbúgvingar, vit í »vanligum tíðum« vinnu-

liga hava størst tørvin á — og ikki minst mugu vit viður-kenna, at skil kann vera í talu um útbúgvingar til eitt nú handalig yrki, sum higartil hava verið úttítt av fólki, sum við nógvum ára royndum fekk hin møguleikan — at vaksa frá barni við arbeiðinum.

VIT skulu sjálvsagt ikki skapa nakran óneyðugan útbúgving-artørv, men skal framleiðsla okkara fjøltáttast, skal fáast sum frægast burtur úr teim-um, sum framyvir skulu bera teirra góða part av byrðunum, hevði tað kanska ikki verið ov nógv at vænta, at onkur framtíðarjáltandi tekin vóru givin okkara ungu, sum hóast alt ikki øll ætla sær at gerast professarar, bert tí tey hava tikið eitthvørt prógv.

UNGDOMUR okkara er nevni-liga ídnari enn mong halda. Latið okkum gera skilagóða nýtslu av ungdómsins við-fødda »dynamikk« og hava hann fremst í teimum ætlanum, sum nú verða lagdar fyrri einum nýggjum vinnulig-um Føroyum.

sosigatey

Dimmalætting

DAÐBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLJÓÐ

Fylgjur?

Björn av Heygum, advokatur, sum áður hevur sýnt húsakeypinum hjá SEV serligan áhuga, skrivur í Dimmalætting m.a.:

Latið okkum tó ongantíð gloyma, at málið er prin-cipielt og áhugavert — ikki tí tað snýr seg um ávísar politiskar hugsjón-ir, alment fíggarligt ábyrgdarloysi ella persón-lig áhugamála, — men held-ur tí, at talan her er um eina støðutakan til aðal-spurningin í einum hvør-um rættarsamfelag, nevni-liga um grov og beinleiðis tilætlað brot á galdandi lógir og reglur verða góð-kend og harvið rætt og slætt loysa seg fyrri tann seka, soleiðis at hann uttan avleiðingar kann halda fram við sínum ólógliga virksemi.

Verður framferðin góð-kend, so kann SEV uttan himpr, í morgin sum ein

annan dag, keypa t.d. Al-bert Hall, Idé Húsið ella hvørja ogn tað skal vera, sum Stýrið av tilvild fær tokka til.

At skera ein advokat fyrri at vera naivan skal vera langt frá okkum, men at nakar heldur, at nakað sum helst fær fylgjur í Føroyum, roknaðu vit ikki við. Tó skal Björn hava tækki fyrri tann litla ugga í grein hansara, at tað enn er onkur, sum hevur eina litlilátaða vón um, at eitt ávíst rættvísi kann koma upp á tal.

Tung blað- útgáva

Dimmalætting skrivur um støðuna hjá einum av føy-ysku blaðunum, 14. Sep-tember:

Síðani marsmánaði hava starvsfólkini á 14. Sep-tember ikki fingið nakra lón.

Fyri nokrum árum síð-ani keypti 14. September nýggj hús á Argjum, iu-aleyst við dreyminum um at yvirtaka mestu prent-ingina í Føroyum, men hetta var av ongum, og blaðið hevur tí verið ein-asta inntøkan, sum P/F Blaðstarv hevur havt.

Fyri einum mánaða síð-ani hevði P/F Blaðstarv-aðalfund. — Nevndin fekk tá boð um at gera eitt upp-skot innan 14 dagar, hvussu blaðið skal endur-reisast, — og annars kalla saman til eykaaðalfundar við uppskoti um líkvida-tión, um hetta ikki lat seg gera. — Enn hevur nevnd-in eingi boð givið.

Onnur, sum standa blað-num nær siga, at sjálvt um fíggarligir trupulleik-ar altíð hava verið ger-andiskostur hjá 14., so er tað ógvuliga tungt at geva blað út í ringum tíðum. — Alt er dalandi bæði hald-aratalið og lýsingarnar, og hetta hevur so nú givið bakkast.

Hvørjar ætlanir 14.andi hevur havt við nýggju blaðhúsunum umframt tað at útvega blaðnum hóskaði umstøður, er okkum ikki greitt, og við-kemur okkum heldur ikki.

Bert við viðmerking til tað Dimma nevnið um dal-andi lýsingainntøkur.

Rætt er tað, at mongdin av lýsingum er minni í dag enn hon onkuntíð hev-ur verið. Tað hevur sína orsök. Privat handlandi hava sjálvandi allan rætt-in til sjálvi at avgera hvar tey vilja lýsa, men tá sjálvt ávísir av landsins egnu stovnum bert vilja fjálga um eitt ávíst polit-ískt blað, Dimmalætting, halda vit okkum kunna tala at. Tá er ikki lógið, at blað, sum frammanundan eru illa fyrri, verða enn verri fyrri. Men tað er helst góður politikkur enn í dag, at hann, ið hevur nógv, skal fáa enn meira.

Úr skúlanum — og hvat so?

MBF — Meginfelag teirra brekaðu í Fø-royum — hevur sín ár-liga stórfund í Suðuroy í ár. Fundurin verður í Øravík leygardag-in 1. juni.

Evnið hesa ferð er hvussu kommunurnar kunnu samstarva um viðurskifti hjá teimum brekaðu. Tá skúlin er liðugur — hvat so? spyr MBF.

Og tey, sum fáa spurningin settan, verða umboð fyrri landsstýrið, bý- og bygðaráð í Suðuroy eins og fleiri ymiskar viðkomandi almennar og privatar stovnar og felag.

Umframt at hesi umboð fara at siga sína hugsan, vil MBF helst hava okkurt ítøkiligt burturúr og verður tí skipað fyrri bólkabæði, sum skal koma við uppskotum og dómum um mōgu-leikar, sum kunnu nýt-ast á staðnum og sum

hava verulig útlit til at verða sett á stovn í oynni.

Tey evni, sum serliga verða umrødd, eru undirvising og fyrirreiking til arbeiði, arbeiðsmøguleikar og -tilboð, bústaðir og umlætting, fritíð og flutningur.

Eisini verður tosað um mōguleikarnar fyrri kommunalun sam-starvi og hvussu landið kann stuðla kommununum í at brekað fólk fáa betri umstøður í nærum-hvørvinum.

Eitt gott tiltak hjá MBF, sum tykist at arbeiða sera miðvist til at bota um umstø-urnar hjá teimum av okkara samfelagsborg-arum, sum eru illa fyrri á ein ella annan hátt. Á mál kemur felagið ongantíð, men uttan hetta miðvísa arbeiði, áhugafelagini hjá teimum brekaðu hava gjørt, vóru vit ikki komin á leið so langt sum komið er í dag. Men enn er nógv eftir.